

ความปรารถนาของคน

พระธรรมสิงหบุราจารย์

H19005

คนทั้งหลายมีความปรารถนาที่สำคัญในชีวิตเหมือนกันอยู่ ๒ ประการคือ
ประการที่ ๑ ปรารถนาให้มีกินมีใช้ตามสมควรแก่ฐานะ
ประการที่ ๒ ปรารถนาที่จะอยู่กับคนที่ตนต้องการ จะอยู่ด้วยอย่างสบาย เพื่อ
จะนำไปสู่ความสะอาด ความสบาย ความปลอดภัยและความอบอุ่น เป็นยอด
ปรารถนาในชีวิต

โดยเฉพาะความปรารถนาประการที่ ๒ มีความสำคัญมาก เพราะถ้าสม
ปรารถนาก็จะเป็นบ่อเกิดแห่งความสำเร็จได้อีกมากมายหลายประการ

จะสามารถอยู่กับคนที่ตนต้องการจะอยู่ด้วยได้อย่างดี จะต้องมี **คุณธรรม**
พื้นฐาน เหล่านี้คือ

๑. มีความซื่อตรงจริงใจ สุภาพอ่อนโยน ให้ความเป็นธรรมแก่คน
ทั้งหลาย รับผิดชอบต่อหน้าที่ มีความจงรักภักดีต่อผู้ใหญ่ กตัญญูกตเวทีด้วยความ
บริสุทธิ์ใจ โดยเฉพาะต้องมีความรู้จักเด็กรู้จักผู้ใหญ่ ซึ่งเป็นหัวใจของคนที่อยู่ร่วมกัน

เด็กที่รู้จักตนว่าเป็นเด็ก ย่อมเป็นที่รักใคร่สงสารของผู้ใหญ่ ผู้ใหญ่ที่รู้จักตนว่า
เป็นผู้ใหญ่ย่อมเป็นที่เคารพเลื่อมใสและเชื่อถือของผู้น้อย อยู่ร่วมกันได้อย่างดีไม่มี
ปัญหา

ปัญหาแห่งการอยู่ร่วมกัน มักมาจากไม่รู้จักรักเด็กไม่รู้จักรักผู้ใหญ่ สังคมย่อมประกอบด้วยคนที่มีฐานะไม่เท่ากัน ถ้ามีฐานะเท่ากันมักมีปัญหา และฐานะที่สำคัญในสังคมก็คือ เด็กกับผู้ใหญ่

๒. มิเมตตาปรารถนาดีต่อกัน รักกันนับถือกันช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน ให้เกียรติกัน ทุกคนไม่ว่าผู้น้อยหรือผู้ใหญ่ ย่อมมีความสำคัญในตนตามฐานะทุกคน

โปรดเข้าใจว่า ชีวิตคนต้องมีคู่เหมือนสิ่งทั้งหลาย คือ เราต้องคู่กับเขา และเขาต้องคู่กับเรา ไม่มีเขาเราก็อยู่ลำบาก ไม่มีเราเขาก็อยู่ยาก เรา-เขาเหมือนเท้า ๒ ข้างต้องใช้เดินด้วยกัน วิ่งด้วยกัน ไม่มีใครจะเดินหรือวิ่ง หรือแม้ยืนด้วยเท้าข้างเดียวได้

อีกประการหนึ่ง จะคบกันยั่งยืน คบกันราบรื่น จะต้องไม่ใกล้ชิดกันเกินไป จะทำให้เกิดความรำคาญได้ ไม่ห่างกันเกินไป จะทำให้เกิดความระแวงได้ ไม่ขอความช่วยเหลือกันพรั่นเพรื่อ จะทำให้เกิดความเบื่อบ่นได้ ศัตรูที่น่ากลัวที่สุดก็คือ ศัตรูที่เคยเป็นมิตรกันมา ตามที่เคยได้ยินกันว่า ช้างสาร งูเห่า ข้าเก่า เมียรัก เป็นอันตรายยิ่งนัก

๓. มีความสามัคคีปรองดองกัน ไม่ใช่ความรุนแรงต่อกัน มีอะไรก็ค่อยๆ พูดจากรับด้วยดี จะเข้าใจกันได้ ไม่ถือความขัดแย้งกันเป็นเรื่องสำคัญ เพราะคนเรามีจิตใจต่างกัน ก็ย่อมจะมีความคิดเห็นไม่เหมือนกันเป็นธรรมดา ไม่เอาแพ้เอาชนะกัน

ไม่อยากแพ้คนก็อย่าเอาชนะคน เพราะถ้าชนะคนเมื่อไรก็ต้องรอความแพ้คน ซึ่งจะมาถึงแน่นอนที่สุดไม่เร็วก็ช้า เอาชนะตัวเองดีกว่า

สงสารเห็นใจคนที่ทำผิด จะสามารถแก้ความผิดลดจำนวนคนทำผิดได้ คนที่
ทำผิด เหมือนคนที่เดินทางผิด ไม่น่าโกรธน่าเกลียดประการใด แต่สงสารเห็นใจ
มากกว่า

ที่กล่าวนี้คือทางชีวิตสายหนึ่ง ซึ่งมีลักษณะเป็นทางด่วนที่ปลอดภัย สามารถ
ดำเนินชีวิตถึงจุดหมายที่พึงประสงค์ คือ การอยู่ร่วมกันสบายเหมือนอยู่ในสวรรค์
สุขาวดีได้เป็นอย่างดี...